

56

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 17 lutego 1962 r.

w sprawie zasad i trybu stosowania niektórych przepisów ustawy z dnia 22 kwietnia 1959 r. o zwalczaniu gruźlicy wobec osób przebywających w więzieniach, zakładach poprawczych i schroniskach dla nieletnich.

Na podstawie art. 17 ust. 3 ustawy z dnia 22 kwietnia 1959 r. o zwalczaniu gruźlicy (Dz. U. Nr 27, poz. 170) zarządza się, co następuje:

§ 1. Ilekroć w rozporządzeniu powołane są artykuły bez bliższego określenia, należy przez to rozumieć artykuły ustawy z dnia 22 kwietnia 1959 r. o zwalczaniu gruźlicy (Dz. U. Nr 27, poz. 170).

§ 2. Do osób przebywających w więzieniach, zakładach poprawczych i schroniskach dla nieletnich stosuje się przepisy art. 1, 2, 3, 4 pkt 1, art. 6, 7 ust. 1, art. 8 ust. 1, art. 10 ust. 1, art. 11 ust. 1 oraz art. 13 ust. 1 ze zmianami, wynikającymi z niniejszego rozporządzenia.

§ 3. Uprawnienia i obowiązki poradni przeciwgruźliczych lub właściwych do spraw zdrowia i opieki społecznej organów prezydiów rad narodowych, przewidziane w przepisach wymienionych w § 2, wykonywane są w stosunku do osób pozbawionych wolności przez organy więziennej służby zdrowia oraz lekarzy zakładów poprawczych i schronisk dla nieletnich.

§ 4. Poradnie przeciwgruźlicze obowiązane są udzielać pomocy więziennej służbie zdrowia oraz lekarzom zakładów poprawczych i schronisk dla nieletnich przy organizowaniu badań lekarskich, o których mowa w art. 2 ust. 1 pkt 2.

§ 5. 1. Organy więziennej służby zdrowia kierują zgodnie z art. 6 chorych na gruźlicę do właściwych szpitali więziennych, o ile stanowią oni niebezpieczeństwo zarażenia gruźlicą swego otoczenia.

2. Wychowankowie zakładów poprawczych i schronisk dla nieletnich, stanowiący niebezpieczeństwo zarażenia gruźlicą swego otoczenia, umieszczani są w odpowiednich zakładach leczniczych społecznej służby zdrowia przez poradnię przeciwgruźliczą na wniosek lekarza zakładu poprawczego lub schroniska dla nieletnich.

3. Do wychowanków zakładów poprawczych i schronisk dla nieletnich, w czasie ich przebywania na leczeniu w zakładach społecznych służby zdrowia, mają zastosowanie przepisy dotyczące ogółu leczonych w tych zakładach, z tym że do decydowania o potrzebie wykonania zabiegów zapobiegawczych i leczniczych oraz o wypisaniu po zakończeniu leczenia są właściwi wyłącznie kierownicy tych zakładów.

O terminie zamierzonego wypisania wychowanka kierownik zakładu społecznej służby zdrowia zawiadamia kierownika zakładu poprawczego bądź schroniska dla nieletnich.

§ 6. Więźniowie chorzy na gruźlicę, lecz nie wymagający leczenia szpitalnego, w warunkach, o których mowa w art. 7 ust. 1, powinni być odseparowani od innych więźniów przez umieszczenie w oddzielnych odpowiednich pomieszczeniach przeznaczonych wyłącznie dla chorych na gruźlicę.

§ 7. 1. Przewidziany w art. 8 ust. 1 obowiązek zgłaszania wypadków stwierdzenia gruźlicy oraz zgonów z powodu gruźlicy osób pozbawionych wolności ciąży na organach więziennej służby zdrowia oraz lekarzach zakładów poprawczych i schronisk dla nieletnich. Zgłoszenie powinno być skierowane do wojewódzkiej poradni przeciwgruźliczej, właściwej dla miejsca zamieszkania osoby chorej.

2. Organy więziennej służby zdrowia oraz lekarze zakładów poprawczych i schronisk dla nieletnich obowiązani są ponadto zawiadamiać poradnię, o której mowa w ust. 1, o zwolnieniu osoby chorej na gruźlicę, przesyłając jednocześnie odpis dokumentacji choroby.

§ 8. Więźniowie oraz wychowankowie zakładów poprawczych i schronisk dla nieletnich chorzy na gruźlicę lub będący ozdrowieńcami mogą być zatrudniani tylko zgodnie ze wskazaniami lekarza oraz pod warunkiem zorganizowania dla nich specjalnych i odrębnych grup roboczych (art. 10 ust. 1 i art. 11 ust. 1).

§ 9. 1. Dla więźniów chorych na gruźlicę, którzy nie posiadają zawodu bądź nie mogą być zatrudnieni w swoim zawodzie wyuczonym lub faktycznie wykonywanym, zakłady karne, w zależności od warunków miejscowych i okresu odbywanej kary, organizują naukę zawodu lub przyuczenie do określonej pracy odpowiadającej stanowi ich zdrowia (art. 13 ust. 1).

2. Przepis ust. 1 stosuje się odpowiednio do zakładów poprawczych.

§ 10. Wykonanie rozporządzenia porucza się Ministrom Sprawiedliwości oraz Zdrowia i Opieki Społecznej.

§ 11. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: J. Cyrankiewicz

57

OŚWIADCZENIE RZĄDOWE

z dnia 13 lutego 1962 r.

w sprawie przystąpienia Republiki Mali do Konwencji o ujednostajnieniu niektórych prawideł dotyczących zajęcia zabezpieczającego stałków powietrznych, podpisanej w Rzymie dnia 29 maja 1933 r.

Podaje się niniejszym do wiadomości, że zgodnie z artykułem 12 Konwencji o ujednostajnieniu niektórych prawideł dotyczących zajęcia zabezpieczającego stałków powietrznych, podpisanej w Rzymie dnia 29 maja 1933 r. (Dz. U.

z 1937 r. Nr 74, poz. 540), Republika Mali zgłosiła dnia 20 grudnia 1961 r. swoje przystąpienie do powyższej Konwencji.

Minister Spraw Zagranicznych: w z. J. Winiewicz